(Λαθρο) Μεταναστευτικό: Η βραδυφλεγής βόμβα για την Ελλάδα (Σεβ. Μητροπ. Πατρών Χρυσόστομος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 4 Ιουνίου, 2012

Τό πιό μεγάλο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας σήμερα καί θά ἔχῃ πολλές συνέπειες γιά τό μέλλον, εἶναι δυστυχῶς τό μεταναστευτικό, τό ὁποῖο παρά τίς ὅποιες συζητήσεις καί προβληματισμούς, παραμένει ἄλυτο. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα τό ἀντιμετωπίζει, ἐξαιρέτως ὅμως κάποιες πόλεις πού λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τους θέσης εἶναι πύλες εἰσόδου, ἤ ἐξόδου, ὅπως εἶναι ἡ δική μας πόλη ἡ Πάτρα.

Χρόνια τώρα ἀσχολοῦνται οἱ πάντες μέ τό φλέγον αὐτό θέμα, ἀλλ' ὅμως παραμένει ἡ μεγάλη πυορροοῦσα πληγή παρά τά ὅποια πρόσκαιρα (καί ἀναποτελεσματικά) ἐπιθήματα.

Μέ ἀφορμή τόν ἄδικο θάνατο ἑνός νέου συμπολίτου μας, γιά ἀσήμαντο λόγο, ἀπό χέρια λαθρομεταναστῶν, ἔγινε εἰρηνική διαμαρτυρία τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς, ὅμως κάποιοι παρεισέφρησαν καί δημιούργησαν προβλήματα, τά ὁποῖα ἔγιναν πανελληνίως γνωστά.

Κατ' ἀρχάς ἐκφράζομε τήν βαθειά μας ὀδύνη γιά τόν θάνατο τοῦ Θανάση Λαζανᾶ καί εὐχόμεθα ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας ὁ Κύριος νά τόν ἀναπαύῃ ἐν χώρᾳ δικαίων καί ἁγίων καί νά στηρίζῃ καί παρηγορῇ τούς γονεῖς του καί τούς λοιπούς οἰκογενεῖς του.

Τό δεύτερο τό ὁποῖο σημειώνομε εἶναι, ἡ καταδίκη τῆς βίας ἀπ' ὅπου καί ἄν προέρχεται. Ἡ βία δέν ἀντιμετωπίζεται μέ βία. Ἡ ὅποια εἰρηνική διαμαρτυρία γιά ὁποιοδήποτε θέμα συνιστᾶ δικαίωμα τοῦ πολίτου καί μέσα ἀπό ἕνα πολιτισμένο κλῖμα δυνάμεθα νά ἐκφράσωμε τίς ὅποιες ἀπόψεις μας. Πιστεύομε, ὅτι ὅλοι θά βοηθήσουν, ὥστε νά ἐκτονωθῇ ἡ ὅποια ἔνταση.

Ὅσον ἀφορᾶ στήν πόλη μας, εἶναι γεγονός ὅτι ἐπί χρόνια, τόσον πρίν ἔλθη ἡ ἐλαχιστότητά μου σ' αὐτήν ὡς Ἐπίσκοπος, ἀλλά καί ἐπί τῶν ἡμερῶν μου, ἡ πόλη ἀντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα μέ τήν παρουσία τῶν οἰκονομικῶν μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς βρέθηκαν χωρίς πατρίδα σέ ξένο τόπο, ἐμπερίστατοι καί

κατατρεγμένοι.

Ἡ χώρα μας εἶναι φιλόξενη καί ὁ λαός μας γνωρίζει ἀπό ξενητειά καί φτώχεια. Ἔδειξε καί δεικνύει ὅλες τίς καλές του διαθέσεις καί προσέφερε ἀλλά καί προσφέρει τήν ἀγάπη του καί τήν συμπαράστασή του στούς «ξένους». Κανείς δέν μπορεῖ νά κατηγορήσῃ τούς Ἕλληνες γιά αἰσθήματα ξενοφοβίας ἤ ρατσισμοῦ. Ἄν τυχόν ἐξεφράσθησαν ἀπό κάποιους, εἶναι καταδικαστέα.

Ἐπιπλέον, κανείς δέν μπορεῖ καί οὔτε ἔχει τό δικαίωμα νά κατηγορήσῃ τόν Πατραϊκό Λαό, ὅτι ὅλα αὐτά τά χρόνια δέν ἔδειξε τήν δέουσα συμπεριφορά πρός τούς μετανάστες ἀπ’ ὅπου καί ἄν προέρχονται. Οὔτε γιά ρατσιμό, οὔτε γιά ἔλλειψη ἀγάπης νομιμοποιεῖται κάποιος, νά κατηγορήσῃ τόν κόσμο τῆς Πάτρας.

Ἔδωσε καί δίνει καί τό ψωμί ἀπό τό στόμα του, ὁ Πατρινός, γι αὐτούς τούς ἀνθρώπους. Ἐκτός τῶν ἄλλων προσπαθειῶν θά ἀναφέρω τήν προσφορά ἀγάπης ἀπό τίς ἐνορίες μας, οἱ ὁποῖες, ὅλα τά χρόνια πού εἶμαι στήν Πάτρα, μέ κυλιόμενο πρόγραμμα προσέφεραν ὑλικά ἀγαθά ἐπί καθημερινῆς βάσεως σέ χιλιάδες μεταναστῶν (βλέπε καταυλισμός ὁδοῦ Εὐρώτα μέ ὅλα τά συμπαρομαρτοῦντα). Αὐτή ἡ προσφορά ἀγάπης, πού ἐκφράζεται σέ τροφή, φάρμακα κ.λ.π. καί σέ ἠθική συμπαράσταση, συνεχίζεται καί βεβαίως στηρίζεται στόν λόγο τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος Κύριός μας εἶναι ἡ σαρκωμένη ἀγάπη. Διακρίσεις στήν ἀγάπη δέν κάνομε.

Ὅμως τό θέμα δυστυχῶς μέ τούς μετανάστες ἔχει πολλές παραμέτρους. Θά θίξωμε κάποιες ἀπ’ αὐτές.

1. Πόσους μετανάστες μπορεῖ νά ἀντέξῃ αὐτή ἡ χώρα; Ἕνα καράβι ἔχει συγκεκριμένη χωρητικότητα. Ἄν φορτωθῆ ὑπερβολικά θά βουλιάξῃ.
2. Πῶς φτάνουν οἱἄνθρωποιαὐτοί μέχρις ἐδῶκαί ποιά κυκλώματα δροῦνἀνεξέλγκτα, ὥστε τσουβαλιάζοντας στήν κυριολεξία ἀνθρώπινεςὑπάρξεις, νάτίςπετᾶνεἄλλοτεστή θάλασσα καίἄλλοτεστή στεριά χωρίς καμμιά προοπτική;
3. Τί θάἀπογίνουνοἱ δυστυχισμένοι αὐτοίἀδελφοί μας, ἀφοῦδένεἶναι δυνατόν νά περάσουν ἀπότή χώρα μας στή Δύση;
4. Πῶςθάἀντιμετωπισθῇτόὀξύτατο πρόβλημα τῆς συγκέντρωσης ἀνθρώπωνσέ καταυλισμούς τῆςντροπῆςμέτάὅποιαἐπακόλουθα;
5. Ποιά ἡ στάση τῆς πολιτείας ἔναντι ὅλου αὐτοῦ τοῦ ζητήματος καί ποιά ἡ ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν προβλημάτων τά ὁποῖα εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀνεξέλεγκτης παρουσίας τῶν λαθρομεταναστῶν στήν πατρίδα μας;

Καί ἔρχομαι πλέον στίς διαμαρτυρίες τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων.

Γιατί ἄραγε διαμαρτύρονται οἱ ἄνθρωποι;

Πρῶτον γιατί ἀγαποῦν τούς μετανάστες. Ποιός ἀντέχει νά βλέπῃ ἀνθρώπους σέ αὐτή τήν κατάντια; Διαμαρτυρόμεθα ὅλοι γιά τόν ἐξευτελισμό τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ποιός σώφρων ἄνθρωπος κλείνει τά μάτια του μπροστά στήν ἐκμετάλλευση τῶν συναθρώπων του καί στά ἐπακόλουθα, ἄν θέλετε, τῆς ὁποιας παραβατικῆς συμπεριφορᾶς τῶν φιλοξενουμένων στή χώρα μας;

Αὐτός εἶναι ὁ πρῶτος λόγος τῆς διαμαρτυρίας τῶν Ἑλλήνων. Μέ παρρησία οἱ Ἕλληνες φωνάζουν: «Σταματῆστε τά σκλαβοπάζαρα». Δέν εἶναι δίκαιη αὐτή ἡ ἀγανάκτηση τοῦ Λαοῦ; Ποιός δέν πονάει, ὅταν βλέπῃ ἤ ἀκούῃ μικρά παιδιά νά κλαῖνε, νά πεθαίνουν μέσα σέ νταλίκες, νά πέφτουν ἀπό τά φορτηγά στίς ἐθνικές ὁδούς καί ἄλλα νά σκοτώνονται ἤ νά μεταφέρονται στά Νοσοκομεῖα μέ διαλυμμένα τά ὀστᾶ τους; (Βλέπε τήν περίπτωση τοῦ Ἀμίν. Ὁ Ἀμίν μαζί μέ συμπατριώτη του ἔπεσε ἀπό νταλίκα στήν ἐθνική ὁδό Πατρῶν Κορίνθου. Ὁ ἕνας ἀπέθανε. Ὁ Ἀμίν ἔτυχε τῆς περιθάλψεως τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ὅταν ἐξῆλθε ἀπό τό Νοσοκομεῖο μετά ἀπό πολύμηνη νοσηλεία, ἀνετέθη ἡ φροντίδα του σέ εὐσεβῆ οἰκογένεια, ἕως ὅτου μπόρεσε νά περπατήσῃ. Ἐπανῆλθε στήν πόλη μας γιά ἰατρική περίθαλψη καί προγραμματισμένες ἐξετάσεις, πάλι ὑπό τήν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας. Καθημερινῶς ἐκφράζει τήν εὐγνωμοσύνη του. Δέν εἶναι βεβαίως ἡ μοναδική περίπτωση).

Δεύτερον. Οἱ ἄνθρωποι διαμαρτύρονται γιά τό γεγονός, ὅτι σέ πολλές πόλεις τῆς Ἑλλάδος καί συνοικίες πόλεων, ὑπάρχει τεράστιο πρόβλημα ἐξ αἰτίας τῆς παρουσίας ἑκατοντάδων ἤ καί χιλιάδων λαθρομεταναστῶν, μέ τά ὅποια προβλήματα. Κατανοοῦμε πλήρως τήν διαμαρτυρία τῶν ἀνθρώπων, πού δέν προέρχεται, ἐπαναλαμβάνω ἀπό τήν ἔλλειψη ἀγάπης, ἀλλά εἶναι κραυγή πρός τούς ὑπευθύνους, γιά ἐπίλυση τοῦ προβλήματος.

Ἔχουν κατά καιρούς γίνει συσκέψεις ἐπί συσκέψεων. Ἔχομε ὅλοι μας συμμετάσχει σέ πολλές ἀπ' αὐτές. Ὅμως τό ζήτημα βαίνει ἀπό τό κακό στό χειρότερο.

Τί ἄρα γε θά γίνῃ; διερωτᾶται ὁ καθείς. Εἶναι στά χέρια τῶν ὑπευθύνων μιᾶς τοπικῆς κοινωνίας ἡ λύση τοῦ ζητήματος; Τί μπορεῖ νά γίνῃ σέ μιά πόλη, πού ἀντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα; Παρά τίς προσπάθειες τῶν τοπικῶν παραγόντων, τίς ὁποῖες ἐκτιμᾶμε, τό πρόβλημα δυστυχῶς δέν ἀντιμετωπίζεται στή ρίζα του καί στή βάση του, τοπικά.

Τό θέμα εἶναι μεῖζον καί ἀφορᾶ τήν πολιτική καί τήν στάση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὡς πρός τήν ἀντιμετώπισή του.

Μετά λόγου γνώσεως στό σημεῖο αὐτό θά ποῦμε, ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἑλληνική Πολιτεία ἀντιμετώπισε μέ τήν δέουσα προσοχή καί εὐθύνη τό ζήτημα τῆς εἰσόδου καί παραμονῆς στή χώρα μας τῶν μεταναστῶν. Ποτέ δέν ὑπῆρξε συγκεκριμένο πρόγραμμα καί ποτέ δέν ἀντιμετωπίστηκε σωστά οὔτε ὡς πρός τίς ἐπιπτώσεις του σέ

σχέση μέ τούς μετανάστες, ἀλλ΄ οὔτε καί πρός τίς ἐπιπτώσεις του σέ σχέση μέ τούς Ἕλληνες.

Γνωρίζομε γιά τήν συνθήκη «Δουβλῖνο 2», γιά τίς προσπάθειες ἀναθεώρησής της, γιά τήν παρουσία στά σύνορα τῆς δύναμης τῆς Frontex, ἀκούσαμε γιά τόν περίφημο «φράκτη» στόν Ἕβρο, κ.λ.π. Ἀλλά διερωτώμεθα. Ποιά εἶναι ἡ στάση τῆς Εὐρώπης ἔναντι στό θέμα αὐτό; Εἶπαν ἆρα γε ποτέ, μέ τόλμη, οἱ δικοί μας, ὅτι δέν μπορεῖ αὐτός ὁ τόπος νά χωρέσῃ ἄλλους λαθρομετανάστες; Ποιά θά εἶναι ἡ θέση τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς Εὐρώπης, ἤ τῆς Εὐρώπης ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἡ χώρα μας μετατραπῇ σέ μιά «ἀποθήκη» ἑνός μεγάλου ἀριθμοῦ Ἀσιατῶν μεταναστῶν; Πόσους λαθρομετανάστες «θέλει» ἤ μπορεῖ νά ἀντέξῃ ἡ Εὐρώπη. Ὅταν κλείσῃ τήν «καρδιά της» στούς ἀνθρώπους αὐτούς, ἐμεῖς τί θά ἀπογίνωμε; Δέν πρέπει, νά ὑπάρξουν διακρατικές συμφωνίες;

Ἡ Τουρκία εἶναι ἡ χώρα διακινήσεως τῶν λαθρομεταναστῶν καί γνωστόν τυγχάνει, ὅτι ἐμπαίζει τήν Ἑλλάδα καί κατ' ἐπέκτασιν τήν Εὐρώπη. Ἀλλά καί ἡ Εὐρώπη ἐμπαίζει τήν Ἑλλάδα, μή λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τά σύνορα τῆς Ἑλλάδος εἶναι καί σύνορα τῆς Εὐρώπης.

Ποιά οἰκονομικά συμφέροντα «παίζονται» στίς πλάτες τῶν δύστυχων αὐτῶν ἀνθρώπων; Μήπως μετριοῦνται ὡς κατά κεφαλήν εἰσόδημα καί συμφέρει κάποιους ἡ ταλαιπωρία τους;

Δέν γνωρίζω ἄν ποτέ αὐτά τά ἐρωτήματα τέθηκαν, καυτά ὅπως εἶναι, ἀπό τούς δικούς μας, στούς Εὐρωπαίους. Καί ἄν ἐτέθησαν, ἀμφιβάλλω, ἄν ὑποστηρίχτηκαν μέ σταθερότητα καί ἐπιμονή.

Καί κάτι ἀκόμα. Δέν εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι μέσα ἀπό τήν φαγωμάρα πού ἔχομε ἐμεῖς πάνω στό θέμα αὐτό, κάποιος μᾶς παίρνει στά σοβαρά.

Μέχρι τώρα τά πράγματα εἶναι ἀπογοητευτικά. Ἡ διαφωνία ἀπόψεων, τά συμφέροντα, ἡ ἀδιαφορία καί ἡ τελευταία ἀκυβερνησία, μᾶς χαντάκωσαν.

Μιά εὐχή θά κάνω. Ὅποια Κυβέρνηση καί ἄν προκύψῃ, νά σκύψῃ, ἄν θέλῃ νά προσφέρῃ ὑπηρεσία σ' αὐτόν τόν τόπο, μέ συνείδηση εὐθύνης, ἔναντι τῆς ἱστορίας, ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ἔναντι αὐτοῦ τοῦ τόσο ταλαιπωρημένου Λαοῦ μας καί νά δώσῃ λύση στό πρόβλημα.

Ἐμεῖς θά συνεχίσωμε νά ἀγαπᾶμε καί τούς «ξένους», οἱ ὁποῖοι βρίσκονται ἤ θά βρεθοῦν στήν πατρίδα μας, ἀλλά νά ἀγαπᾶμε καί τήν πατρίδα μας καί νά ἀκοῦμε καί τόν πόνο καί τήν ἀγωνία αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ.

Αὐτό σᾶς μεταφέρομε κύριοι τῆς Κρατικῆς Ἐξουσίας καί σᾶς ἐπισημαίνομε μέ τήν συνείδηση τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ τόπου μας καί τῆς ἱστορίας.

«Ὁ Λαός δέν ἀντέχει ἄλλο... Ὁ τόπος βουλιάζει....».

(Πηγή: i-m-patron.gr)

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας εδώ